

# ປະຫວັດສາດທຶຖືກເຊືອງໄວ້ຂອງຂໍ້ສັບສົນ - ເລກທີຊາວເກົ່າ

ເອເຊກຽນ ເລກທີ ສົບ

Jeff Pippenger

2026-08-31

ໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ ມີແນວຄຳພະຍາກອນແລະຄວາມຈົບຢູ່ນຳອັດສະຈັນແລະສຳຄັນຫຼາຍປະການ. ໃນບັນດາພາບປຽບທຽບໃນພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບຜູ້ພະຍາກອນພາຍໃນພຣະວິຫານ, ເອເຊກຽນແມ່ນຜູ້ທີ່ເຫຼືອກວ່າຜູ້ອື່ນທັງປວງໃນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນກົງລັບພາຍໃນກົງລັ. ກົງລັເຫຼົ່ານັ້ນ, ຕາມທຸລິດຕິໄວທ໌ໄດ້ກ່າວໄວ້ເປັນຕົວແທນຂອງການປະສານປະສົມອັນສັບຊ້ອນຂອງກົດຈະກຳຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງສະແດງລຳດັບເຫດການໃນເວລາແຫ່ງຜົນປາຍ. ເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນຖືກສະແດງໂດຍຜູ້ພະຍາກອນເມື່ອລາວໄດ້ ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນໃນຖານະອຸປະມາທີ່ສະແດງອອກດ້ວຍການກະທຳ ເຊັ່ນເມື່ອເອເຊກຽນນອນຕະແຄງຊ້າຍ ແລ້ວຈຶ່ງຕະແຄງຂວາ ໃນພາບປະກອບໃນບົດທຶສີ ກ່ຽວກັບການລ້ອມເຢຣູຊາເລັມ. ຍັງມີອັນທີ່ຈຳເພາະອີກສົບສາມອັນ ທີ່ຂີດເສີນປະຫວັດຂອງເອເຊກຽນ ແລະດ້ວຍການນັບກວດໃຫ້ໝາຍຕາມທາງຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຜົນປາຍ ເມື່ອຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຖືກປະທັບຕາ. ມີຄວາມຈົບຕ່າງໆທີ່ຖືກຖ່າຍທອດອອກມາ ບ່ວຍແຕ່ຜ່ານວັນທີ່ເກົ່າໆ ແຕ່ຍັງຜ່ານຕົວເລກຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສົບເຈັດ, ສົບເກົ້າ, ຊາວຫ້າ, ເຈັດສົບ, ສີສົບ, ສາມຮ້ອຍເກົ້າສົບ ແລະແນ່ນອນ, ສາມສົບ. ອີກຕົວເລກໜຶ່ງທີ່ບາງທິອາດເປັນຕົວເລກທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ ຄື ຈຳນວນໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສົບ. ແຕ່ກໍຕາມ ຈຳນວນໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສົບບໍ່ໄດ້ບາກົດຢູ່ໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ. ແຕ່ກະນັ້ນກໍຕາມ, ແນວແລ້ວແນວເລົ່າ—ມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ເລກໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສົບໄດ້ຖືກຜັງໄວ້ຢ່າງເປັນຄຳພະຍາກອນພາຍໃນເສັ້ນຂອງການປົດລ້ອມ, ແລະການປົດລ້ອມນັ້ນເປັນເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທີ່ຈຳແນກອອກຕ່າງຫາກ; ຫຼືຖ້າທ່ານປາຖະໜາ, ການປົດລ້ອມນັ້ນເປັນວົງລັ. ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງປະຫວັດສາດຈະຕ້ອງມີອັນພາດແລະໂອເມກາຢູ່ສະເໝີ, ແລະໃນການເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ລັກສະນະຂອງອັນພາດແລະໂອເມກາຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສະແດງໄວ້ທີ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງເສັ້ນ, ບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນມັນກໍບໍ່ແມ່ນເສັ້ນ. ເຫດການອັນພາດຂອງການປົດລ້ອມຄືການຕາຍຂອງພັນລະຍາຂອງ Ezekiel ແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງການປົດລ້ອມຄືການຕາຍຂອງເຈົ້າສາວຂອງພຣະຄຣິດ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນນະຄອນບໍລິສຸດ ຄືເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ ກຳລັງລົງມາຈາກພຣະເຈົ້າອອກຈາກສະຫວັນ ຖືກຕຽມໄວ້ດັ່ງເຈົ້າສາວທີ່ປະດັບຕົນສຳລັບສາມຂອງນາງ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອັນດັງໃຫຍ່ອອກມາຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ພະພັກອາໄສຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບມະນຸດ ແລະພຣະອົງຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາທັງຫຼາຍ ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າເອງຈະຢູ່ກັບເຂົາທັງຫຼາຍ ແລະຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ແລະພຣະເຈົ້າຈະຊົງເຊດນຳຕາທຸກຢອດອອກຈາກຕາຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ; ແລະຄວາມຕາຍຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ ທັງຄວາມເສົ້າໃສກ ຫຼືການຮ້ອງໃຫ້ ຫຼືຄວາມເຈັບປອດ ກໍຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ. ເພາະວ່າສິ່ງທັງຫຼາຍໃນເບື້ອງກ່ອນໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ. ແລະພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທົນຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ເຮົາສ້າງສັນສິ່ງທັງປວງໃຫ້ໃໝ່. ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຽນໄວ້. ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງແລະສັດຊື່. ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ສຳເລັດແລ້ວ. ເຮົາແມ່ນອາລະພາແລະໂອເມກາ, ເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ. ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຫົວກະຫາຍ ຈາກນ້ຳພຸດແຫ່ງນ້ຳແຫ່ງຊີວິດໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ. ຜູ້ໃດທີ່ຊະນະຈະໄດ້ຮັບມໍລະດົກໃນສິ່ງທັງປວງ;

ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ນັ້ນ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະເປັນບຸດຂອງເຮົາ. ແຕ່ພວກຂີ້ຢ້ານ, ແລະພວກບໍ່ເຊື່ອ, ແລະພວກທີ່ໜ້າຊົງຊຽດ, ແລະພວກຄາດຕະກອນ, ແລະພວກຜິດປະເພນີ, ແລະພວກໝໍຜີ, ແລະພວກນັບຖືຮູບເຄົາລົບ, ແລະຄົນມຸສາທັງປວງ, ຈະໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງຕົນໃນບັງຫລັກໄໝດ້ວຍໄພແລະກຳມະຖັນ: ຊົງເປັນຄວາມຕາຍຄັ້ງທີສອງ. ແລະມີທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໃນຈຳນວນເຈັດອົງ ຜູ້ມີຂັນເຈັດໃບເຕັມໄປດ້ວຍໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງມານ, ເຮົາຈະສະແດງເຈົ້າໃຫ້ເຫັນເຈົ້າສາວ, ຄື ມະເຫສີຂອງພຣະເມສານອ້ຍ. ພຣະນິມິດ 21:2-9.

ພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນໄດ້ເສຍຊີວິດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການປົດລ້ອມ, ແລະໃນທົນນານາຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ສັງຫິຕາຂອງ" ເອເຊກຽນ "ປາຖະໜາ," ແລະໃນການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນບົດດຽວກັນນັ້ນ, ເຢຣູຊາເລັມຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ສັງຫິ" ຕາຂອງອິດສະຣາເອນ "ປາຖະໜາ."

ແລະອີກໃນປະຫວັດສາດ ໃນເດືອນທີສິບ ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນນັ້ນ ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ... ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະເອົາຜູ້ເປັນທີ່ປາຖະໜາແຫ່ງດວງຕາຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າດ້ວຍການຕີພຽງຄັ້ງດຽວ; ແຕ່ເຈົ້າຢ່າໄວ້ທຸກ ຫຼືຮ້ອງໄຫ້ ແລະຢ່າໃຫ້ນ້ຳຕາຂອງເຈົ້າໄຫລ. ຈົ່ງຄວບຄຸມການຮ້ອງຄາງ ຢ່າເຮັດການໄວ້ທຸກເພື່ອຄົນຕາຍ, ຈົ່ງພັນຜ້າປົກຫົວຂອງເຈົ້າໄວ້ເທິງສີສະຂອງເຈົ້າ, ແລະສວມເກີບໄວ້ທີ່ຕີນຂອງເຈົ້າ, ຢ່າປິດຮົມຝ້າງ ແລະຢ່າກິນອາຫານຂອງມະນຸດ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຕອນເຊົ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ປະຊາຊົນ; ແລະໃນຕອນແລງ ພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ເສຍຊີວິດ; ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳຕາມທີ່ໄດ້ຮັບບັນຊາ. ແລະປະຊາຊົນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ທ່ານຈະບໍ່ອອກພວກເຮົາດອກຫລືວ່າ ສົງເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງໃດ ໃນເມື່ອທ່ານກະທຳດັ່ງນັ້ນ?

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າ, ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເວົ້າແກ່ວົງວານອິດສະຣາເອນວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ; ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະລົບຫລັ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ, ຊົງເປັນສະຫງ່າລາສີແຫ່ງກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າ, ເປັນສັງຫິຕາຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະເປັນສັງຫິຈິດວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າເອັນດູ; ແລະບຸດຊາຍບຸດຍິງຂອງພວກເຈົ້າທຸກພວກເຈົ້າໄດ້ປະໄວ້ຈະລົມລົງດ້ວຍດາບ. ແລະພວກເຈົ້າຈະເຮັດດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ: ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ປິດຮົມຝ້າງ, ຫລືກິນເຂົ້າຈີຂອງມະນຸດ. ແລະຜ້າພັນສີສະຂອງພວກເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຫົວຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະເກີບຂອງພວກເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຕີນຂອງພວກເຈົ້າ: ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄວ້ທຸກ ຫລືຮ້ອງໄຫ້; ແຕ່ຈະລຸດໂຊມລົງເພາະຄວາມຊົ່ວຜິດຂອງຕົນ, ແລະຄຳຄວນກັນແລະກັນ.

ດັ່ງນັ້ນ ເອເຊກຽນຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ພວກເຈົ້າ; ຕາມທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳ ພວກເຈົ້າກໍ່ຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນ; ແລະເມື່ອສົງເປັນດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າ. ອີກທັງ ເຈົ້າຜູ້ເປັນບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈະບໍ່ເປັນໃນວັນທີ່ເຮົາເອົາກຳລັງຂອງເຂົາໄປຈາກເຂົາ, ຄວາມຍືນດີແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງເຂົາ, ສັງຫິຕາຂອງເຂົາປາຖະໜາ, ແລະສັງຫິໃຈຂອງເຂົາໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງ, ຄືບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງເຂົາ, ວ່າຜູ້ທີ່ໜີລີອດໃນວັນນັ້ນຈະມາຫາເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຍື່ນຂ້າວນັ້ນດ້ວຍຫຼູຂອງເຈົ້າບໍ? ໃນວັນນັ້ນ ບາກຂອງເຈົ້າຈະຖືກເປີດແກ່ຜູ້ທີ່ໜີລີອດນັ້ນ, ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າ ແລະຈະບໍ່ເປັນໃບອີກຕໍ່ໄປ; ແລະເຈົ້າຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ເຂົາ; ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ. ເອເຊກຽນ 24:1, 15-27.

ອັນພາຂອງການລ້ອມເມືອງນັ້ນ ຄືການຕາຍຂອງສັງອັນເປັນທີ່ປາຖະໜາຂອງເອເຊກຽນ, ແລະ ໂອເມກາຂອງມັນ ຄືການຕາຍຂອງສັງອັນເປັນທີ່ປາຖະໜາຂອງອິດສະຣາເອນ.

## ໄດ້ຍິນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ

ມີຫ້າຄັ້ງທີ່ພວກຜູ້ຖື ຫຼື ປະຊາຊົນ ຖືກພັນລະນາໃນລັກສະນະໃດລັກສະນະໜຶ່ງວ່າກຳລັງຟັງເອເຊກຽນ. ໃນ Ezekiel 8:1 ພວກຜູ້ຖືແຕ່ງຢູ່ດ້ານນັ້ນຢູ່ດ້ານນີ້ທ່ານ. ໃນ Ezekiel 14:1 ພວກຜູ້ຖືມາ ແລະ ນັ່ງຢູ່ດ້ານນັ້ນທ່ານ. ໃນ Ezekiel 20:1 ພວກຜູ້ຖືແຕ່ງອີສຣາເອນມາເພື່ອສອບຖາມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນ Ezekiel 37:18 ພຣະເຈົ້າຕັດກັບເອເຊກຽນວ່າ: “ເມື່ອບຸດທັງຫລາຍແຕ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, ເຈົ້າຈະບໍ່ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ດອກຫລືວ່າ ສົ່ງເຫລົ່ານັ້ນໜ້າຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?” ໃນບົດທີ່ຊົ່ວສີ່ ປະຊາຊົນໄດ້ຖາມໂດຍກົງວ່າ: “ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກພວກເຮົາດອກຫລືວ່າ ສົ່ງເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມໝາຍແກ່ພວກເຮົາຢ່າງໃດ, ຄືສົ່ງທິດໃຈກຳລັງກະທຳຢູ່ນັ້ນ?” ໃນແຕ່ລະຫ້າກໍລະນີ ພວກຜູ້ຖື ຫຼື ປະຊາຊົນ ຢູ່ໃນສະພາບແບບລາໂອດຕິກຍ.

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, “ຈົ່ງໄປ ແລະບອກປະຊາຊົນນີ້ວ່າ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ແລະຈະໄດ້ເຫັນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ຮັບຮູ້. ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງປະຊາຊົນນີ້ອ້ອມໜ້າ, ແລະເຮັດໃຫ້ຫຼູຂອງເຂົາໜັກ, ແລະບົດຕາຂອງເຂົາໄວ້; ເກງວ່າເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງເຂົາ, ແລະໄດ້ຍິນດ້ວຍຫຼູຂອງເຂົາ, ແລະເຂົາຈະໃຈດ້ວຍໃຈຂອງເຂົາ, ແລ້ວຫັນກັບຄືນມາ, ແລະໄດ້ຮັບການຮັກສາ.” ເອຊາຍາ 6:9, 10.

ການນຳສະເໜີຫ້າປະການກ່ຽວກັບປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຍິນແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະການນຳສະເໜີຫ້າປະການກ່ຽວກັບປະຊາຊົນຜູ້ເຫັນແຕ່ບໍ່ເຫັນ, ສອດຄ່ອງກັບຫ້າຂັ້ນຕອນຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຫັນແລະບໍ່ຍອມໄດ້ຍິນໃນຄຳພະຍານຂອງອີຊາຍາ.

ແຕ່ພຣະວາຈາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແກ່ເຂົານັ້ນເປັນຂັ້ນຕອນຂັ້ນຕອນ, ຂັ້ນຕອນຂັ້ນຕອນຂັ້ນຕອນ; ບັນທັດຊັ້ນບັນທັດ, ບັນທັດຊັ້ນບັນທັດ; ທີ່ນັ້ນອ້ອມໜ້າ ແລະ ທີ່ນັ້ນອ້ອມໜ້າ; ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄປ ແລະ ຫງາຍຫຼັງລົງ, ແລະ ແຕກຫັກ, ແລະ ຕົດບັງ, ແລະ ຖືກຈັບ. ເອຊາຍາ 28:13.

ແລະຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາຈະສະດຸດ, ແລະລົມລົງ, ແລະແຕກຫັກ, ແລະຖືກດັກຈັບ, ແລະຖືກຈັບໄປ. ເອຊາຍາ 8:15.

## ໝາຍສຳຄັນ

ໃນບົດທີ່ຊົ່ວສີ່ຂອງເອເຊກຽນ, ໄລຍະເວລາທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການລ້ອມເມືອງ ແລະ ການຕາຍຂອງພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນ—ຜູ້ເປັນຄວາມປາຖະໜາແຫ່ງດວງຕາຂອງທ່ານ—ສິ້ນສຸດລົງທີ່ການຕາຍຂອງເຢຣູຊາເລັມ—ຜູ້ເປັນຄວາມປາຖະໜາແຫ່ງດວງຕາຂອງອິດສະຣາເອນ.

ການລ້ອມເມືອງເປັນເວລາໜຶ່ງປີເຄິ່ງນັ້ນບັນຈຸຄຳສັ່ງໝາຍຂອງອານາ ແລະ ໂອເມກາ, ແລະ ໄລຍະເວລານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍໝາຍສຳຄັນ. ດັ່ງໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ່ຊົ່ວສີ່, ພຣະເຢຣູຊາຊີບອອກໝາຍສຳຄັນຂອງການລ້ອມເມືອງໃນມັດທາຍ ບົດທີ່ຊົ່ວສີ່.

“ພຣະຄຳຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກກ່າວຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍ; ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ຕາມລຳພັງ, ເປໂຕ, ໂຢຮັນ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ອັນດຣູ ໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງພູມະກອກເທດ. ‘ຂໍຊົງບອກພວກຂ້ານ້ອຍ,’ ພວກເຂົາທູນວ່າ, ‘ສົ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ? ແລະ ນິມິດໝາຍແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ ແລະ ແຫ່ງວາລະສິນສຸດຂອງໂລກ ຈະເປັນອັນໃດ?’ ພຣະເຢຣູຊາໄດ້ຕອບພວກສາວົກໂດຍຍົກເອົາການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງຂຶ້ນກ່າວແຍກອອກຈາກກັນ. ພຣະອົງໄດ້ປະສົມປະສານຄຳພັນລະນາຂອງເຫດການທັງສອງນີ້ເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ຖ້າພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍເຫດການໃນອະນາຄົດແກ່ພວກສາວົກຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນ, ພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ສາມາດທົນຕໍ່ພາບນັ້ນໄດ້. ດ້ວຍພຣະເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ,

ພຣະອົງຈົງຊົງຫຼອມລວມຄຳພັນລະນາຂອງວິກິດການອັນໃຫຍ່ຫຼວງທັງສອງເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ປ່ອຍໃຫ້ພວກສາວົກສືບຄົນຄວາມໝາຍດ້ວຍຕົນເອງ. ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ພຣະຄຳແຫ່ງການພະຍາກອນຂອງພຣະອົງໄດ້ຂະຫຍາຍໄປເກີນກວ່າເຫດການນັ້ນ ໄປຈົນເຖິງໄຟໄໝ້ອັນສຸດທ້າຍໃນວັນນັ້ນ ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນຈາກສະຖານທີ່ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອລົງໂທດໂລກເນືອງດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ, ເມື່ອແຜ່ນດິນໂລກຈະເປີດເຜີຍເລືອດຂອງນາງ ແລະ ຈະບໍ່ປົດບັງບັນດາຜູ້ຖືກຂ້າຂອງນາງໄວ້ອີກຕໍ່ໄປ. ຄຳປາໄສທັງໝົດນີ້ໄດ້ຖືກປະທານໄວ້ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພວກສາວົກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອຜູ້ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສາກສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້ດ້ວຍ."

ພຣະຄຣິດຈົງຫັນໄປຫາພວກສາວົກ ແລະຕັດວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງພວກເຈົ້າ. ເພາະວ່າຈະມີຫຼາຍຄົນມາໃນນາມຂອງເຮົາ ໂດຍກ່າວວ່າ, ເຮົາແມ່ນພຣະຄຣິດ; ແລະຈະຫຼອກລວງຄົນເປັນອັນຫຼາຍ." ພຣະເມຊີອາບອມຫຼາຍຄົນຈະປາກົດຂຶ້ນ ໂດຍອ້າງວ່າຕົນເຮັດການອັດສະຈັນໄດ້ ແລະປະກາດວ່າເວລາແຫ່ງການປົດປ່ອຍຊາດຢຶດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະນຳຫຼັງຫຼາຍຄົນ. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ສຳເລັດເປັນຈົງ. ໃນລະຫວ່າງການສົນທິສັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະການລ້ອມນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ໄດ້ມີພຣະເມຊີອາບອມຫຼາຍຄົນປາກົດຂຶ້ນ. ແຕ່ຄຳເຕືອນນີ້ໄດ້ປະທານໄວ້ສຳລັບຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຍຸກນີ້ຂອງໂລກດ້ວຍ. ການຫຼອກລວງແບບດຽວກັນທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ກ່ອນການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ຕະຫຼອດທຸກຍຸກສະໄໝ ແລະຈະຖືກນຳມາໃຊ້ອີກ.

"ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນເຖິງສົງຄາມ ແລະຂ່າວລືເຖິງສົງຄາມ: ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ພວກທ່ານຕົກໃຈ: ເພາະວ່າສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ອະວະສານຍັງບໍ່ມາເຖິງ.' ກ່ອນການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, ມະນຸດໄດ້ແຕ່ງແຍ່ງກັນເພື່ອຄວາມເປັນໃຫຍ່. ຈັກກະພັດຖືກສັງຫານ. ຜູ້ທີ່ຖືກເຫັນວ່າກຳລັງຍືນຢູ່ຖັດຈາກບັນລັງກຳຖືກປະທານເຊັ່ນກັນ. ມີສົງຄາມ ແລະຂ່າວລືເຖິງສົງຄາມ. 'ສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ,' ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ, 'ແຕ່ອະວະສານ [ຂອງຊາດຢຶດໃນຖານະເປັນຊາດໜຶ່ງ] ຍັງບໍ່ມາເຖິງ. ເພາະວ່າຊາດໜຶ່ງຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ອີກຊາດໜຶ່ງ, ແລະອານາຈັກໜຶ່ງຕໍ່ສູ້ອີກອານາຈັກໜຶ່ງ: ແລະຈະມີທັງຄວາມອຶດຢາກ, ໂລກລະບາດ, ແລະແຜ່ນດິນໃຫຍ່ ໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ. ສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນແຕ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄວາມເຈັບປວດ.' ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ, ເມື່ອພວກຮັບບັດເຫັນໝາຍສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຂົາຈະປະກາດວ່າມັນເປັນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອບັນດາປະຊາຊາດ ເນືອງດ້ວຍການກັກຂັງປະຊາຊົນຜູ້ຊົງເລືອກຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນຄວາມເປັນທາດ. ພວກເຂົາຈະປະກາດວ່າໝາຍສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອາ. ຢ່າຖືກຫລອກລວງ; ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ. ປະຊາຊົນໄດ້ຫັນໄປຫາຕົນເອງ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ ແລະບໍ່ໄດ້ປ່ຽນໃໝ່ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັກສາພວກເຂົາ. ໝາຍສຳຄັນທີ່ພວກເຂົານຳສະເໜີວ່າເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມເປັນທາດນັ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຄວາມພິພາດຂອງພວກເຂົາ." The Desire of Ages, 628.

ການລ້ອມນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 66 ນັ້ນ ປະກອບມີໝາຍສຳຄັນຄື ໂຣມໄດ້ນຳທຸກສັນຍາລັກຂອງຕົນເຂົ້າໄປຕັ້ງໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານ. ຄຳອະທິບາຍຂອງພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບເຫດການໃນຊ່ວງປີ 66 ຫາ 70 ໄດ້ຊ່ວຍເພີ່ມເຕີມໃນການທຳລາຍໃນປີ 70 ເຂົ້າກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ; ແລະມີໝາຍສຳຄັນອັນໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວເນືອງກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ.

“ໃນບ່ອນ ສາຍຕາຂອງພວກເຮົາກຳກົດໃຫ້ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ  
ເພາະມີເມກດຳນ້ອຍໜຶ່ງປາກົດຂຶ້ນ ມີຂະໜາດປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜ່າມມືນຸດ  
ຊຶ່ງພວກເຮົາທຸກຄົນຮູ້ດີວ່ານັ້ນຄືໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພຣະບຸດແຫ່ງມະນຸດ.” The Day Star, 1846.

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງປະຫວັດສາດໃນຊ່ວງ ຄ.ສ. 66 ຫາ 70  
ບັນຈຸໝາຍສຳຄັນອັນໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການລ້ອມເມືອງ ແລະການທຳລາຍນະຄອນ  
ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບໝາຍສຳຄັນອານຸພາບແລະໂອເມກາແຫ່ງການຕາຍຂອງ “ສົງທິຕາປາຖະໜາ” ໃນປີ 587 ກ່ອນ  
ຄ.ສ. ແລະ 586 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ປະຫວັດຂອງການລ້ອມເມືອງເປັນເວລາໜຶ່ງປີເຄິ່ງນັ້ນເປັນ “ໝາຍສຳຄັນ” ສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ.  
ພວກພົມມະຈາຣິທິໄງ່ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນປະຫວັດຂອງເອເຊກຽນ  
ພົບຄູ່ທຽບຂອງຕົນໃນປະຫວັດຂອງພວກພົມມະຈາຣິທິສະຫຼາດ  
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນຂອງການລ້ອມເມືອງໃນປີ 66 ແລະໄດ້ຫຼົບໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ.  
ການລ້ອມເມືອງເປັນເວລາໜຶ່ງປີເຄິ່ງແມ່ນໝາຍສຳຄັນທີ່ສະແດງໃຫ້ປາກົດຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກ.  
ຈຳພວກໜຶ່ງຈະເຂົ້າໃຈໝາຍສຳຄັນນັ້ນ, ແຕ່ອີກຈຳພວກໜຶ່ງ, ຊຶ່ງອີກຢາໄດ້ຜັນລະນາວ່າເປັນ “ຫຼາຍຄົນ” —  
ຈະບໍ່ເຫັນ ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນ.

### ຫຼາຍ ແລະ ໜ້ອຍ

ແລ້ວກະສັດຈົງຕັດກັບພວກຄົນຮັບໃຊ້ວ່າ, ຈົ່ງມັດມືແລະຕົນຂອງມັນ ແລ້ວພາມັນໄປ  
ແລະໂຍນມັນເຂົ້າໄປໃນຄວາມມັດພາຍນອກ; ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໂທດແລະການຂົບແຂ້ວ.  
ເພາະວ່າມີຫຼາຍຄົນຖືກເອີ້ນ ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຖືກເລືອກ. ມັດທາຍ 22:13, 14.

ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ຫ່າຍສຸດຈະໄດ້ຢູ່ກ່ອນ, ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ກ່ອນຈະໄດ້ຢູ່ຫ່າຍສຸດ: ເພາະວ່າມີຫຼາຍຄົນຖືກເອີ້ນ,  
ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຖືກເລືອກ. ມັດທາຍ 20:16.

### ເມື່ອຈະເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ

ໃນພຣະທຳເອເຊກຽນມີຄຳອຸປະມາທີ່ໄດ້ສະແດງອອກເປັນການກະທຳຢູ່ຫ້າປະການ  
ແລະຍັງມີອີກຫ້າຄຳທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ນຳແລະປະຊາຊົນ.  
ພະຍານສອງປະການນັ້ນໄດ້ບົ່ງຊີ້ຖືງພວກພົມມະຈາຣິທິໄງ່ທີ່ຄົນຜູ້ທີ່ປະຕິເສດທີ່ຈະ “ເຫັນ” ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະ  
“ໄດ້ຍິນ.” ພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນ ຫຼືໄດ້ຍິນຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເພີ່ມເພີດຂຶ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູ  
ຜູ້ຊົງໃນຖານະສົງແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ ຊົງແກະຕາປະທັບພຣະວໍຈນະຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ.

### ໂລກຈະເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ

ຊາວໂລກທັງຫມົດ ແລະຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຍົກທາງຂຶ້ນເທິງພູເຂົາ;  
ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງເປົ່າແກ, ຈົ່ງຟັງ. ເອຊາຍາ 18:3.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຄົນຫຼາຍຈະໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງໜັງສືນັ້ນ  
ແລະຕາຂອງຄົນຕາບອດຈະເຫັນອອກຈາກຄວາມມັດມົວ ແລະອອກຈາກຄວາມມັດ. ອີດີສະຍາ 29:18.

### ປະຊາຊົນຂອງເຮົາຜູ້ໄງ່ຈ້າ ແລະ ຂາດສະຕິ ບໍ່ມີຄວາມຮູ້

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງເຫັນທຸກສັນຍານ ແລະໄດ້ຍິນສຽງແກດົນນານເທົ່າໃດ? ເພາະປະຊາຊົນຂອງເຮົາໄງ່ຈ້າ;  
ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ; ພວກເຂົາເປັນລູກຫຼານທີ່ໄງ່ເຂົ້າລາ, ແລະບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ;  
ພວກເຂົາສະຫຼາດໃນການເຮັດຊົ່ວ, ແຕ່ໃນການເຮັດດີພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ເຢເຣມີຍາ 4:21, 22.

ຈົງປະກາດສົງໃນວົງຕະກູນຂອງຢາໂຄບ ແລະຈົງເຜຍແຜ່ມັນໃນຢູດາ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບັດນີ້  
ຈົງຟັງສົງໃຈຖືກ, ໂອ ປະຊາຊົນທັງໝົດ ແລະຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ; ຜູ້ທີ່ມີຕາ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ; ຜູ້ທີ່ມີຫູ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ.  
Jeremiah 5:20, 21.

## ເຮືອນທີ່ກະບົດ

ພຣະວາຈາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ້ນ,  
ເຈົ້າອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພົນທີ່ກະບົດ, ຜູ້ຊົງມີຕາເພື່ອຈະເຫັນ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ; ພວກເຂົາມີຫູເພື່ອຈະໄດ້ຍິນ  
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ: ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນພົນທີ່ກະບົດ. ເອເຊກຍ 12:1, 2.

ເຫດສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍເປັນຄຳອຸປະມາ; ເພາະວ່າເຂົາເບິ່ງກັບເຫັນ, ແລະຟັງກັບໄດ້ຍິນ,  
ທັງບໍ່ເຂົ້າໃຈ. ແລະຄຳພະຍາກອນຂອງເອຊາຍາກສຳເລັດໃນເຂົາທັງຫຼາຍ ທີ່ກ່າວວ່າ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນແທ້  
ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ແລະຈະເບິ່ງແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ຮັບຮູ້: ເພາະໃຈຂອງຊົນຊາດນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນດ້ານຫນ້າ,  
ແລະຫຼຸຂອງເຂົາກະຫນົກໃນການໄດ້ຍິນ, ແລະຕາຂອງເຂົາພວກເຂົາໄດ້ປິດໄວ້;  
ຍ້ານວ່າເວລາໃດເວລາໜຶ່ງເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູຂອງເຂົາ,  
ແລະເຂົາໃຈດ້ວຍໃຈຂອງເຂົາ, ແລະຫັນກັບຄືນມາ, ແລະເຮົາຈະຮັກສາເຂົາໃຫ້ຫາຍ.

ແຕ່ຕາຂອງພວກທ່ານເປັນສຸກ ເພາະວ່າມັນເຫັນ; ແລະຫຼຸຂອງພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າມັນໄດ້ຍິນ.  
ເພາະເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານວ່າ  
ຜູ້ພະຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນໄດ້ປ້າຖະໜາຢາກເຫັນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຫັນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ;  
ແລະຢາກໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ. ມັດທາຍ 13:13–17.

## ຫົນທາງເກົ່າແກ່

ດັ່ງນີ້ພຣະຢາເວກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຍິນຢູ່ຕາມຫົນທາງທັງຫຼາຍ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ,  
ແລະຈົ່ງຖາມຫາບັນດາຫົນທາງເກົ່າແກ່ວ່າ ທາງອັນດີໃຊ້, ແລະຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ,  
ແລະພວກເຈົ້າຈະພົບການພັກຜ່ອນສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.” ແຕ່ເຂົາທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ,  
“ພວກເຮົາຈະບໍ່ດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ.” ອີກທັງ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງຍາມເຜົາເໜືອພວກເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ,  
“ຈົ່ງຟັງສຽງແກຂອງແກ.” ແຕ່ເຂົາທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງ.” ເຢເຣມີຍາ 6:16, 17.

## ຂ່າວສານແຫ່ງປີ 1840–1844

“ຂ່າວສານທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໃນຊ່ວງປີ 1840–1844  
ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດອອກໄປດ້ວຍພະລັງຢ່າງແຂງກ້າໃນເວລານີ້,  
ເພາະວ່າມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຫຼົງທາງໄປແລ້ວ. ຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງໄປເຖິງຄຣິດຕະຈັກທຸກແຫ່ງ.”

ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດວ່າ, “ຕາຂອງພວກທ່ານເປັນສຸກ ເພາະພວກມັນໄດ້ເຫັນ; ແລະຫຼຸຂອງພວກທ່ານເປັນສຸກ  
ເພາະພວກມັນໄດ້ຍິນ. ເພາະເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ  
ຜູ້ພະຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນໄດ້ປ້າຖະໜາທີ່ຈະເຫັນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຫັນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ;  
ແລະທີ່ຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ” [Matthew 13:16, 17].  
ຕາທີ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເຫັນໃນປີ 1843 ແລະ 1844 ຍ່ອມເປັນສຸກ.

“ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ຖືກປະທານແລ້ວ. ແລະບໍ່ຄວນມີການຊັກຊ້າໃນການປະກາດຂ່າວສານນັ້ນຊ້ຳອີກ,  
ເພາະວ່າໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຍຸກສະໄໝກຳລັງສຳເລັດໄປ; ວຽກງານປິດສຸດທ້າຍຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ.  
ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກກະທຳໃນເວລາອັນສົ້ນ. ອີກບໍ່ຊ້າ  
ຂ່າວສານໜຶ່ງຈະຖືກປະທານໂດຍການກຳນົດແຕ່ງຕັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະພອງຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງ.  
ແລ້ວດ້ານໂອນຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງຕົນ.” Manuscript Releases, volume

## ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການປົດລ້ອມ

ໃນພຣະທຳເອເຊກຽນມີຢູ່ຫຼັກຄຳທຳທ່ານໄດ້ “ສະແດງອຸປະມາ” ອອກມາ ຊຶ່ງປະຊາຊົນປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນ, ແລະຍັງມີອີກຫຼັກຄຳທຳທ່ານໄດ້ “ກ່າວ” ກັບປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ຊຶ້ງປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງ.

ພະຍານສອງປະການຄືການສະແດງອຸປະມາແລະການກ່າວນັ້ນ

ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ພວກຍິງພົມມະຈັນໃໝ່ຫຼ້າສົນ. ອຸປະມາທີ່ຖືກສະແດງອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງຢູ່ໃນບົດທີສີ່ ເປັນຕົວແທນຂອງ “ໝາຍສຳຄັນ” ແຫ່ງການລ້ອມເມືອງ ຊຶ່ງເຕືອນເຖິງການທຳລາຍທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ. ຂ່າວສານຂອງເອເຊກຽນ ຄືຂ່າວສານທີ່ມີເຖິງລາວໂອດິເຊຍ.

“ໝາຍສຳຄັນ” ທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ Laodicea ແມ່ນ ‘ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການປົດລ້ອມ’,

ແລະການປົດລ້ອມໃນວັນທຳມະດາຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພະຍານຫຼາຍຄົນ.

ໝາຍສຳຄັນດຽວທີ່ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກຢິວໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ແມ່ນໝາຍສຳຄັນຂອງ Jonah, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຄຳອຸປະມາທີ່ຖືກສະແດງອອກດ້ວຍການກະທຳ ເຖິງສາມວັນໃນທ້ອງຟ້າບາວນາ.

ແລ້ວ ພວກທຳອາຈານບາງຄົນ ແລະພວກຜາຣີສີໄດ້ຕອບວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍບາຖະໜາຈະເຫັນໝາຍສຳຄັນຈາກທ່ານ.” ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຄົນຊົວຮ້າຍ ແລະຫຼົງໃນຍຸກນີ້ ສະແດງວ່າໝາຍສຳຄັນ; ແລະຈະບໍ່ມີໝາຍສຳຄັນໃດຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ມັນ ນອກຈາກໝາຍສຳຄັນຂອງສາດສະດາໂຢນາ: ເພາະວ່າ ເໝືອນດັ່ງທີ່ໂຢນາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າບາວນາສາມວັນສາມຄືນ, ຢ່າງນັ້ນ ບຸດມະນຸດກໍຈະຢູ່ໃນໃຈກາງແຜ່ນດິນໂລກສາມວັນສາມຄືນ.” ມັດທາຍ 12:38–40.

## ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາ

ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາເປັນຄຳອຸປະມາທີ່ສະແດງອອກເປັນການກະທຳ ວ່າດ້ວຍການຄົ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ໂຢຮັນກໍເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງອັນດຽວກັນນັ້ນ, ເພາະທ່ານໄດ້ຖືກໂຍນລົງໃນໝັ້ນນ້ຳມັນທີ່ກຳລັງເດືອດ ແລະໄດ້ອອກມາຢ່າງມີຊີວິດ. ດານເຮອນໃນຖ້ຳສົງ ແລະບຸລຸດຜູ້ປະເສີດສາມຄົນໃນເຕົາໄຟຂອງເນບູກາດເນດຊາ ລ້ວນເປັນຕົວແທນຂອງການຄົ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ.

ທັງໝົດນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສະໝັ້ນສຳຄັນ ຜູ້ຖືກໃຫ້ຄົນມາໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11.

“ບັດນີ້ຄວາມນິກົດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຫວນກັບມາຈາກການໃຄ່ຄວນເຖິງອະດີດແລະອະນາຄົດ. ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນພະຍາຍາມອະທິບາຍສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ ຕາມຄວາມປະທັບໃຈທີ່ໄດ້ບັງເກີດໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາ ແລະຕາມແສງສະຫວ່າງທີ່ເຂົາມີ, ‘ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວວ່າ ສຽງນີ້ມາບໍ່ແມ່ນເພາະເຮົາ ແຕ່ເພາະພວກທ່ານ.’ ນີ້ແມ່ນຫຼັກຖານສູງສຸດທີ່ສະໜອງໃຫ້ການເປັນພຣະເມືອງຂອງພຣະອົງ, ເປັນສັນຍານຈາກພຣະບໍດີວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຄວາມຈິງ ແລະຊຶ່ງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກຢິວຈະຫັນໜີໄປຈາກຄຳພະຍານນີ້ຈາກສະຫວັນຊັ້ນສູງອີກຫລັກ? ຄຶງໜຶ່ງເຂົາເຄີຍທຸນຖາມພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດວ່າ, ທ່ານສະແດງໝາຍສຳຄັນອັນໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແລະເຊື່ອ? ມີໝາຍສຳຄັນນັ້ນບໍ່ຖ້ວນໄດ້ຖືກປະທານຕະຫຼອດພັນທະກິດຂອງພຣະຄຣິດ; ແຕ່ເຂົາໄດ້ປັດຕາຂອງຕົນ ແລະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຕົນແຂງກະດ້າງ ເພື່ອວ່າຕົນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເຊື່ອໝັ້ນ. ການອັດສະຈັນສູງສຸດແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງລາຊາໄຮ ກໍບໍ່ໄດ້ກຳຈັດຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາ, ແຕ່ກັບເຕັມເຂົ້າດ້ວຍຄວາມອາຄາດພະຍາບາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ; ແລະບັດນີ້ເມື່ອພຣະບໍດີໄດ້ຕັດສຽງລົງມາ ແລະເຂົາຈະຂໍໝາຍສຳຄັນອັນໃດໄປອີກບໍ່ໄດ້ແລ້ວ, ໃຈຂອງເຂົາກໍຍັງບໍ່ອ່ອນລົງ ແລະເຂົາຍັງຄົງປະຕິເສດທີ່ຈະເຊື່ອ.” Spirit of Prophecy, volume 3, 79.

ລາຊາໂຮເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ດັ່ງທີ່ໂຢນາໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນທ້ອງຟ້າວານ.  
ພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະບໍດີທັງໆເບື້ອງກັບລາຊາໂຮຜູ້ຖືກໃຫ້ເປັນຄົນມານັ້ນ  
ເປັນຕົວແທນຂອງການຮວມເຂົ້າກັນຂອງພຣະພາວະແລະມະນຸດພາວະ  
ຊຶ່ງແນ່ນອນແລ້ວເປັນພຣະທຳມະຊາດຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ໄດ້ຊົງຮັບເອົາເນື້ອໜັງມະນຸດໄວ້ໃນພຣະອົງ.  
ການຮວມພຣະພາວະເຂົ້າກັບມະນຸດພາວະເປັນທຸງໝາຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ,  
ແລະລາຊາໂຮເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງລົດເດດຂອງການເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ  
ຊຶ່ງກະທຳໃຫ້ການເຊື່ອມຮວມຂອງພຣະຜູ້ສ້າງກັບສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງສຳເລັດຂຶ້ນ.

“ໂດຍການປຸກລາຊາໂຮໃຫ້ພົ້ນຂຶ້ນມາ, ຄົນເປັນອັນຫຼາຍໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ  
ນັ້ນເປັນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ລາຊາໂຮຈະຕ້ອງຕາຍ ແລະ  
ຖືກວາງໄວ້ໃນອຸບໂມງກ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຈະສະເດັດມາເຖິງ.  
ການປຸກລາຊາໂຮໃຫ້ພົ້ນຂຶ້ນມາເປັນການອັດສະຈັນສູງສຸດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ ເພາະເຫດນັ້ນ  
ຄົນເປັນອັນຫຼາຍໄດ້ຖືວ່າພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ.” Manuscript Releases, volume 21, 111.

ລາຊາໂຮໄດ້ນຳໜ້າການເຂົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັ່ມຢ່າງມີໄຊ, ແລະທ່ານເປັນ “ໝາຍສຳຄັນ”  
ທີ່ມີຊີວິດຂອງການພົ້ນຄົນຊີວິດ ອັນຖືກພາບປະກອບໄວ້ໃດຍໂຢນາ.

“ລາຊາໂຮ, ຜູ້ທີ່ຮ່າງກາຍຂອງເຂົາໄດ້ເນົາເປືອຍຢູ່ໃນອຸບໂມງຟັງສົບ,  
ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຊີ້ນຳຢູ່ໃນພະລັງແຫ່ງຄວາມເປັນລາຍອັນສະຫງ່າລາສີ,  
ໄດ້ນຳສັດພາຫະນະທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດປະທັບຂຶ້ນ.” The Desire of Ages, 572.

ການເຂົ້າສູ່ຢ່າງມີໄຊນັ້ນສອດຄ່ອງກັບການປະຊຸມຄຳຍທຶ Exeter  
ຊຶ່ງເປັນການສຳເລັດຜົນຂັ້ນອາລະພາຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້  
“ໝາຍສຳຄັນ” ຂອງໂຢນາ ແລະ ລາຊາໂຮ ສອດຄ່ອງກັບການສຳເລັດຜົນຂັ້ນໂອເມກາ ແລະ ອັນສົມບູນແບບ  
ຂອງການປະກາດຂ່າວສານວ່າ, “ເບີ້ແມ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງສະເດັດມາ!”

“ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖືກນຳໃຫ້ກ້າວເຖິງຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ, ໃນນັ້ນຫ້າຄົນສະຫຼາດ ແລະ  
ຫ້າຄົນໂງ່. ຄຳອຸປະມານີ້ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ,  
ເພາະມັນມີການປະຍຸກຕົວໃຊ້ເປັນພິເສດສຳລັບເວລານີ້, ແລະ  
ເໝືອນດັ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ, ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ  
ຈະຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບບັດຈຸບັນຕາຍຈົນຮອດການສິ້ນສຸດຂອງການເວລາ.” Review and Herald,  
August 19, 1890.

ໂຢນາ, ລາຊາໂຮ ແລະ ຊາມູເອນ ສະໂນ ທີ່ມາຮອດຊຳໃນການຊຸມນຸມຄຳຍທຶ Exeter ສອດຄ່ອງກັບ  
“ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການບົດລັອມ” ຂອງເອເຊກຽນ. ລາຊາໂຮໄດ້ນຳພຣະຄຣິດເຂົ້າສູ່ເຢຣູຊາເລັ່ມເທິງຫຼັງລາ.

“Bates ເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ນຳສຳຄັນໃນການປະຊຸມຄຳຍທຶ Exeter (New Hampshire) ໃນເດືອນສິງຫາ ປີ  
1844, ເມື່ອ ‘ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄົນອັນແທ້ຈິງ’ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ໂດຍເຫດບັງເອີນ,  
Bates ເປັນນັກເທດທີ່ໄດ້ຖືກເລືອກສຳລັບພິທີນະມັດສະການໃນເຊົ້າວັນນັ້ນທີ່ຄຳຍ.  
ລາວກຳລັງເຕືອນໃຈຜູ້ຟັງໃຫ້ສັດຊື່ ແລະ ຮັບຮອງພວກເຂົາຢ່າງສະຫງົບວ່າ  
ພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ກຳລັງທົດສອບພວກເຂົາ, ວ່າພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ, ແລະ  
ຄວາມຄົດຄ້າຍຄືກັນອື່ນໆ, ເມື່ອ Samuel S. Snow ຂຶ້ນໄປເຂົ້າມາໃນຄຳຍ.  
ເມື່ອໄດ້ໄປນັ້ນຂ້າງນ້ອງສາວຂອງຕົນ, Mrs. John Couch, Snow  
ໄດ້ກ່າວຢ້າອີກເຖິງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຕົນວ່າ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້.  
ດ້ວຍຄວາມຖືກກະຕຸ້ນຢ່າງແຮງກ້າ, Mrs. Couch  
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງຕົກໃຈໂດຍການລຸກຂຶ້ນແລະປະກາດວ່າ,

‘ນີ້ແມ່ນຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມີຂ່າວສານມາຈາກພຣະເຈົ້າ!’” Leroy Froom, *The Prophetic Faith of our Fathers*, volume 4, 549.

ໃນເດືອນເມສາ ປີ 1521 ມາຕິນ ລູເທີໄດ້ເດີນທາງໂດຍລົດມ້າໄປຍັງສະພາແຫ່ງອອມສ໌, ບ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ປະຕິເສດປະເພນີແລະພິທີນິຍົມຂອງສັນຕະປາບາ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ, “ນອກຈາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ໝັ້ນໃຈໂດຍຄຳພະຍານຂອງພຣະຄຳພີ ທີ່ໂດຍເຫດຜົນອັນແຈ້ງຊັດ... ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດ ແລະຈະບໍ່ຖອນຄຳໃດໆ ເພາະວ່າການກະທຳຂັດຕໍ່ມະໃນທຳນັ້ນ ບໍ່ທັງບອດໄພ ແລະບໍ່ທັງຖືກຕ້ອງ. ຂ້າພະເຈົ້າຍິນຢູ່ທີ່ນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດເປັນຢ່າງອັນບໍ່ໄດ້. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ. ອາແມນ.”

ເມື່ອພວກພາຣີສ໌ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານການເສດດັດເຂົ້າຢ່າງມີຊຸດນະຂອງພຣະຄຣິດ, ບັນດາອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາກໄດ້ຕໍ່ຕ້ານການເຂົ້າມາຂອງລູເທີ. ຈາກນັ້ນ ລູເທີໄດ້ປ່ຽນຊື່ຂອງຕົນ (ອັນເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການປະທັບຕາ) ແລະຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນຂະນະທີ່ລາວແປພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາໃໝ່ເປັນພາສາເຢຍລະມັນ. ການປາກົດຕົວຂອງລາວທີ່ Diet of Worms ເປັນແບບຢ່າງຂອງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໄປສູ່ຄຳສັ່ງປະຫານຊີວິດຈາກບັນດາອຳນາດຂອງລັດຄຣິດຈັກໃນສະໄໝນັ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຫຼັງຈາກຊ່ອນຕົວເປັນເວລາສັບເດືອນພາຍໃຕ້ຊື່ ‘Junker Jörg’ ແລ້ວ, ໄພຄຸກຄາມຈາກບັນດາອຳນາດກໄດ້ປ່ຽນໄປ, ໂດຍຫຼັກແລ້ວເນື່ອງຈາກສອງບັນຫາທາງທະຫານທີ່ Charles V ຜູ້ເສຍອຸດົມສຳພັນຕ້ອງປະເຊີນ. ໄພຄຸກຄາມທາງທະຫານສອງປະການນັ້ນຄື ຝຣັ່ງ ແລະ ອິດສະລາມ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພັນທະມິດອັນບໍ່ບໍລິສຸດອັນດຽວກັນຂອງລັດທີ່ສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ອິດສະລາມ ທີ່ກຳລັງເຜີຍໜ້າທຳທາຍມະນຸດຊາດໃນປັດຈຸບັນ.

“ພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂລກນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຕັ້ງແຕ່ຍຸກສະໄໝໜຶ່ງໄປສູ່ຍຸກສະໄໝໜຶ່ງ ເຖິງຄວາມຄ້າຍຄືອັນໜ້າສະດຸດຕາໃນທຸກການປະຕິຮູບຄັ້ງໃຫຍ່ ທີ່ໃນທຸກຂະບວນການທາງສາສະໜາ. ຫຼັກການໃນການພິພິດພິດຈົ່ງຈັດການກັບມະນຸດນັ້ນ ຍັງຄົງເປັນອັນດຽວກັນຢູ່ສະເໝີ. ຂະບວນການສຳຄັນຕ່າງໆໃນປັດຈຸບັນ ມີຄືຂະໜານຂອງມັນຢູ່ໃນອະດີດ, ແລະປະສົບການຂອງຄຣິດຕະຈັກໃນຍຸກກ່ອນໆ ມີບົດຮຽນທີ່ມີຄຸນຄ່າຢ່າງຍິ່ງສຳລັບເວລາຂອງພວກເຮົາເອງ.” *The Great Controversy*, 343.

ລາທິວາຊາໂຮເປັນຜູ້ນຳໄດ້ພິພິດພິດເຂົ້າສູ່ເຢຣູຊາເລັມ, ລົດມ້າໄດ້ພິພິດພິດໄປຍັງສະພາ Diet of Worms, ແລະ ມ້າໄດ້ພິພິດພິດ Snow ໄປຍັງການປະຊຸມຄຳພີທີ່ Exeter, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງລະບຸວ່າ ທັງລາ ແລະ ມ້າ, ຊຶ່ງເປັນສະມາຊິກທັງສອງຂອງວົງສະກຸນ “Equidae” ໃນສະກຸນ “Equus,” ເປັນເຄຣຣິອົງໜ້າຂອງຂ່າວສານແຫ່ງ “Midnight Cry.”

ຈົ່ງຊົມຊົມຢ່າງຍິ່ງ, ໂອ ທິດາແຫ່ງສ໌ໂອນ; ຈົ່ງໂຮ່ຮ້ອງ, ໂອ ທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ: ຈົ່ງເບີ້, ກະສັດຂອງເຈົ້າສະເດັດມາຫາເຈົ້າ: ພຣະອົງຊົງຊອບທຳ, ແລະຊົງນຳຄວາມລອດມາ; ຊົງສຸພາບຖ່ອມຕົນ, ແລະຊົງຂຶ້ນ, ຄື ລູກລາໂຕຜູ້ຊົງເປັນລູກຂອງລາ. ເຊກາຣີຍາ 9:9.

ໝາຍສຳຄັນຂອງຂ່າວສານສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ ຄືການມາເຖິງຂອງລາ ຫຼື ມ້າ, ທັງສອງເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມ. ຜູ້ສັ່ງຂ່າວທີ່ຖືກເລືອກແຫ່ງຂ່າວສານອັນແທ້ຈິງຂອງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ ໄດ້ມາເທິງຫຼັງມ້າ ສອດຄ່ອງກັບການພິພິດພິດສະເດັດມາເທິງຫຼັງລາ. “ການບົດລອ້ມ” ໃນວັນທຳຍຸຕິ ຖືກບົ່ງຊີໂດຍການສຳເລັດຕາມການລະບຸຂອງ Ellen White ທີ່ວ່າ ເມືອງ Nashville ຈະຖືກໂຈມຕີດ້ວຍ “ລູກໄຟ.”

ເປັນຫຍັງການບົດລ້ອມຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ລູກໄຟແຫ່ງ Nashville?  
ແມ່ນເພາະວ່າອິດສະລາມຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລາແລະມ້າໃນພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ?

ສະເມີນາ

ຈັກກະພັດ Nero ເປັນເຄື່ອງໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກເມືອງ Smyrna ເມືອນະຄອນ Rome  
ຖືກເຜົາໃນປີ 64. ວັນທີນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກ  
ຊຶ່ງດຳເນີນສຳເລັດຕະຫຼອດໄລຍະເວລາສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍ Edict of Milan ໃນປີ 313.  
ການກ່ຽວຂ້ອງຂອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ ເປັນ waymark ແຫ່ງ alpha ທີ່ນຳເຂົ້າສູ່ໄລຍະໜຶ່ງ  
ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍ waymark ແຫ່ງ omega ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ  
ໃນກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້. ໄລຍະນັ້ນຖືກລະບຸວ່າເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ "ຄຳສັ່ງ."

"ຖ້າຜູ້ອ່ານບາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈເຖິງບັນດາກົນໄກທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນການຕໍ່ສູ້ອັນໃກ້ຈະມາເຖິງນີ້, ລາວກໍມີ  
ຕໍ່ຈະຕິດຕາມບັນທຶກເລື່ອງລາວຂອງວິທີການທີ່ໂຮມໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນດຽວກັນນັ້ນໃນຍຸກສະໄໝທີ່  
ຜ່ານມາ. ຖ້າລາວບາຖະໜາຈະຮູ້ວ່າພວກຄາທອລິກແລະພວກໂປເຕສແຕນທີ່ຮ່ວມມືກັນນັ້ນຈະຈັດການກັບ  
ບູລິມະສິດທີ່ເຮັດຄຳສອນຂອງພວກເຂົາແນວໃດ,  
ກໍໃຫ້ລາວເບິ່ງຈິດໃຈທີ່ໂຮມໄດ້ສະແດງອອກຕໍ່ວັນຊະບາໂຕແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ພິກັດຮັກສາວັນນັ້ນ."

"ພຣະຣາຊກຳນົດ, ສັງຄະຍານາທິການທົ່ວໄປ, ແລະ  
ຂັບງຄັບຂອງສາດສະໜາຈັກທີ່ຖືກຄ້ຳຊ້ໃດຍອຳນາດຜ່າຍໄລກ  
ແມ່ນຂຶ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ເຮັດໃຫ້ງານສະຫຼອງນອກຮີດນັ້ນໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງແຫ່ງກຽດຕິຍົດໃນໂລກຄຣິສຕຽນ.  
ມາດຕະການສາທາລະນະປະການທຳອິດທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຮັກສາວັນອາທິດ  
ແມ່ນກົດໝາຍທີ່ອອກສະແດງຕົວໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ. (ຄ.ສ. 321; ເບິ່ງຫມາຍເຫດພາກຜະໜວກສຳລັບໜ້າ 53.)  
ພຣະຣາຊກຳນົດນີ້ກຳນົດໃຫ້ຊາວເມືອງພັກຜ່ອນໃນ 'ວັນອັນຄວນເຄົາລົບຂອງດວງອາທິດ,'  
ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວຊົນນະບົດດຳເນີນວຽກກະສິກຳຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໄປ.  
ແມ່ນແທ້ວ່າໂດຍເນື້ອໃນແທ້ແລ້ວມັນເປັນກົດໝາຍຂອງຄົນນອກຮີດ, ແຕ່ມັນກໍຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍຈັກກະພັດ  
ພາຍຫຼັງຈາກການຍອມຮັບສາສະໜາຄຣິດຂອງລາວແຕ່ພຽງໃນນາມ." The Great Controversy,  
574.

ພຣະຣາຊກຳນົດສະບັບທຳອິດທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານຈາກຄຣິດຈັກແຫ່ງສະເມີນາໄປສູ່ຄຣິດຈັກ  
ແຫ່ງເບີກໄມສ ແມ່ນພຣະຣາຊກຳນົດແຫ່ງມິລານ ໃນປີ 313.  
ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂັ້ນຕອນທຳອິດທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321.  
ການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ,  
ແລະພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສອງປະການໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການບົດລ້ອມທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນການທຳລາຍນັ້ນ.  
ການບົດລ້ອມສອງຄັ້ງນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການບົດລ້ອມຄັ້ງທີສາມຂອງບາບໂລນໃນປີ 587 BC  
ແລະການບົດລ້ອມຄັ້ງທີສອງຂອງໂຮມໃນປີ 70 ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ເຄື່ອງໝາຍລະຫວ່າງທາງທີ່ຢູ່ກ່ອນເຄື່ອງໝາຍລະ  
ຫວ່າງທາງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ—ແມ່ນການບົດລ້ອມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຍົກທັບເຂົ້າບົດລ້ອມໂຢຢາກິມ, ຕໍ່ມາແມ່ນໂຢຢາຄິນ ແລະ ໃນທີ່ສຸດຄືເຊເດກຢາ.  
ເຊສຕີອັສໄດ້ຍົກທັບບົດລ້ອມໃນປີ 66 ແລະ  
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໝາຍສຳຄັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານແກ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນສຳເລັດລົງ,  
ດັ່ງເຊັນທີ່ການບົດລ້ອມຄັ້ງທີສາມໃນປີ 587 ກ່ອນ ຄ.ສ.  
ມີໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການຕາຍຂອງພັນລະຍາເອເຊກຽນ.  
ເຄື່ອງໝາຍລະຫວ່າງທາງທີ່ນຳໜ້າການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມຄືການບົດລ້ອມ, ແລະ ມັນກໍເປັນ "ໝາຍສຳຄັນ"  
ດ້ວຍ. ເຄື່ອງໝາຍລະຫວ່າງທາງທີ່ນຳໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງປີ 321 ຄືພຣະຣາຊກຳນົດແຫ່ງມິລານ,

ບ່ອນທີ່ການປ່ຽນຜ່ານຈາກຄຣິສຕະຈັກ (ສະເມີນາ) ທີ່ບໍ່ມີການຕິຕອນໃດໆ ໄປສູ່ເປົ້າໂມສ, ອັນເປັນສັນຍະລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ປະນີປະນອມ.

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະບັນຍັດແຫ່ງເມືອງມີລານ ຈຶ່ງເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົດລັອມເຊີງມີຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນ ແລະມັນຍັງເປັນໝາຍສຳຄັນອີກດ້ວຍ. ມັນຍັງຊີ້ບອກເຖິງຈຸດທີ່ຂະບວນການລາວດີເຊຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ ປ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຂະບວນການຟື້ນຟູຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ.

ຟື້ນຟູເດລເຟຍ ແລະ ສະເມີນາ ເປັນຕົວແທນຂອງສອງຄຣິດຈັກເທົ່ານັ້ນໃນຄຣິດຈັກເຈັດແຫ່ງໃນພຣະນິມົດ ທີ່ບໍ່ມີການຕິຕຽນ. ຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ຈຶ່ງຊີ້ບອກຕໍ່ໄປວ່າ ການປ່ຽນຜ່ານນັ້ນ ເປັນການປ່ຽນຜ່ານຂອງຄຣິດຈັກຜູ້ຕັ້ງ ໄປສູ່ຄຣິດຈັກຜູ້ມີໃຊ້. ການປ່ຽນຜ່ານນັ້ນສອດຄ່ອງກັບພຣະລາຊະການິດແຫ່ງມີລານ, ບ່ອນທີ່ຂະບວນການໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ນ ກາຍເປັນຄຣິດຈັກທີ່ແບດນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດ. ຟື້ນຟູເດລເຟຍ ແລະ ສະເມີນາ ຍັງເປັນພຽງສອງຄຣິດຈັກເທົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງຕັ້ງກັບພວກທີ່ອ້າງວ່າຕົນເປັນຢິວ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນຂອງທຳມະສາລາຂອງຊາຕານ.

ເຫດໝາຍເວລາຂອງປີ 313 ນັ້ນຍັງສອດຄ່ອງກັບການປະຊຸມຄ້າຍທີ່ Exeter ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 12 ຫາ 17 ສິງຫາ ໃນປີ 1844 ອີກດ້ວຍ. ເມື່ອການປະຊຸມຄ້າຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ, ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ແຜ່ກວາດໄປທົ່ວແນວຊາຍຝັ່ງດ້ານຕາເວັນອອກຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາດັ່ງຄືນນ້ຳຫຼາກ ຈົນກວ່າປະຕູຈະປິດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

“ດັ່ງຄືນນ້ຳໃຫຍ່ ການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນໄດ້ແຜ່ກວາດໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ. ຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປສູ່ອີກເມືອງໜຶ່ງ, ຈາກບ້ານໜຶ່ງໄປສູ່ອີກບ້ານໜຶ່ງ, ແລະເຂົ້າໄປເຖິງຖິ່ນກັນດານທີ່ຫ່າງໄກ, ຈົນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ອອຍຖ້າຢູ່ນັ້ນໄດ້ຖືກບຸກເຕືອນຢ່າງເຕັມທີ່. ຄວາມຄັງໃຈຢ່າງສຸດໃດໆໄດ້ຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າການປະກາດນີ້ ດັ່ງນ້ຳຄ້າງແຂງໃນຍາມເຊົ້າທີ່ສູນຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າດວງອາທິດທີ່ກຳລັງຂຶ້ນ. ບັນດາຜູ້ເຊື່ອໄດ້ເຫັນຄວາມສົ່ງໃສ່ແລະຄວາມງົດງົດຂອງຕົນຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປ, ແລະຄວາມຫວັງກັບຄວາມກ້າຫານໄດ້ປຸກເລົ່າຈົດໃຈຂອງເຂົາ. ພະລະກິດນັ້ນປາດສະຈາກຄວາມສຸດໃຈທັງຫຼາຍທີ່ມັກຈະປາກົດຢູ່ສະເໝີ ເມື່ອມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງມະນຸດໂດຍຂາດອຳນາດຄວບຄຸມຂອງພຣະຄຳແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບລະດູແຫ່ງການຖ່ອມຕົນແລະການຫັນກັບຄືນມາຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງໃນທຳມະກາງຊົນຊາດອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໄດ້ຕິດຕາມຂໍ້ຄວາມແຫ່ງການຕັກເຕືອນຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ມັນມີລັກສະນະທີ່ບຶງບອກພະລະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ. ມີຄວາມຊື່ນຊົມອັນເຄັ່ງຄັ້ງນ້ອຍໜ້ອຍ, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ມີການກວດຄົ້ນຈົດໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ການສາລະພາບບາບ, ແລະການລະຖົມໂລກ. ການຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນພາລະໜັກໃນດວງວິນຍານທີ່ທຸກທົນ. ມີການອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຍຸຕິ ແລະການຖວາຍຕົນແດ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ສະຫງວນໄວ້.” The Great Controversy, 400, 401.

ການປິດປະຕູໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ຳນີ້, ແລະໝຸດໝາຍທີ່ນຳໜ້າການປິດປະຕູຂອງວັນທີ 22 ຕຸລາ ກໍຄືການປະຊຸມຄ້າຍເມືອງ Exeter. ດັ່ງນັ້ນ ການປະຊຸມຄ້າຍເມືອງ Exeter ຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັບພຣະລາຊະດຳລັດແຫ່ງ Milan. ມັນຍັງສອດຄ່ອງກັບການເສດດັດເຂົ້າເມືອງຢ່າງມີໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດດ້ວຍ.

“ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄົນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສົ່ງໂດຍການໂຕ້ແຍ້ງເປັນສ່ວນໃຫຍ່  
ແມ່ນແມ່ນວ່າຫຼັກຖານຈາກພຣະຄຳພີຈະແຈ້ງ ແລະ ຫຼັກວ່າງບໍ່ໄດ້ກໍ່ຕາມ.  
ມີອຳນາດອັນຜັກດັນຢ່າງໜຶ່ງຄຽງຄູ່ໄປກັບມັນ ຊຶ່ງໄດ້ກະຕຸ້ນຈິດວິນຍານ. ບໍ່ມີຄວາມສົ່ງໄສ  
ບໍ່ມີການຕັ້ງຄຳຖາມ. ໃນໂອກາດທີ່ພຣະຄຣິດສະເດັດເຂົ້າກຽດຢູ່ຢູ່ຊາເລັມຢ່າງມີໃຊ້ນັ້ນ,  
ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນມາຈາກທຸກພາກຂອງແຜ່ນດິນເພື່ອຖືກສາງານສະຫຼອງ  
ໄດ້ຫຼັ່ງໄຫຼໄປຍັງພູເຂົາໝາກກອກ, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຝຽງຊົນທີ່ກຳລັງແຕ່ສົ່ງພຣະເຢຊູ  
ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຮັບແຮງດຶງໃຈແຕ່ງຂະນະນັ້ນ ແລະ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ສຽງຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ,  
'ຄວາມພອນຈົມໃຈແກ່ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!' [Matthew 21:9.]  
ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນ  
ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຜູ້ໄດ້ຫຼັ່ງໄຫຼໄປຍັງການປະຊຸມຂອງພວກແອັດເວັນຕົສ—ບາງຄົນມາດ້ວຍຄວາມຢາກຮູ້  
ບາງຄົນມາເພື່ອເຢາະເຍື້ອເທົານັ້ນ—ກໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງອຳນາດແຫ່ງການຊັກຊວນທີ່ຄຽງຄູ່ກັບຂ່າວສານນີ້,  
'ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບໍ່ວ່າກຳລັງມາ!'” Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

ພຣະລາຊະກຳນົດແຫ່ງມີລານ ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການລ້ອມຕີຕາມຄຳພະຍາກອນ  
ຊຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບໂດຍແບບກາດຕະໂນໃນປີ 587 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ ໂດຍເຊສຕີອຸສ ໃນປີ 66.  
ການລ້ອມຕີທັງສອງຄັ້ງນັ້ນໄດ້ນຳໄປສູ່ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 586 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ ປີ 70 ຕາມລຳດັບ.  
ການລ້ອມຕີຂອງເຊສຕີອຸສໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ສາມປີເຖິງຕໍ່ມາ ການລ້ອມຕີໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນອີກພາຍໃຕ້ຕີຕິ  
ດັງນັ້ນຈຶ່ງຈັດໃຫ້ເກີດໄລຍະເວລາຕາມຄຳພະຍາກອນ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຜູ້ປົກຄອງໂຮມັນຜູ້ເປັນອາລະຟາ ແລະ  
ສິ້ນສຸດດ້ວຍຜູ້ປົກຄອງຜູ້ເປັນໂອເມກາ.  
ສາມປີເຖິງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການຢຽບຢາຍເຢຣູຊາເລັມໂດຍສັນຕະປາປາ ແລະ  
ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ ເມື່ອບາດເຜີຍແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງນາງໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ ແລະ  
ນາງຈະຄອງອຳນາດອີກຄັ້ງເປັນເວລາສາມປີເຖິງຕາມສັນຍະລັກ.

ແຕ່ວ່າເດີນຊົນນອກພຣະວິຫານນັ້ນ ຈົ່ງປະໄວ້ ແລະ ຢ່າວັດມັນເລີຍ;  
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ;  
ແລະ ເຂົາທັງຫຼາຍຈະຢຽບຢາຍນະຄອນບໍລິສຸດນັ້ນຢູ່ສິບສອງເດືອນ. ພຣະນິມິດ 11:2

ໃນປີ 538 ແລະ ຕໍ່ມາອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ, ການຢຽບຢາຍເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນ.  
ກົດໝາຍວັນອາທິດທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປີ 321 ເມື່ອ Constantine the Great  
ໄດ້ປະກາດກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດ. ໃນປີ 538,  
ອຳນາດຂອງຕາແຫ່ງສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ສາມາດຂົ່ມເຫັງ (ຢຽບຢາຍ)  
ຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເວລາສາມປີເຖິງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປະຫວັດຈາກ Cestius ເຖິງ Titus.  
ໃນປີ 538, ຕາແຫ່ງສັນຕະປາປາໄດ້ອອກກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະພາວ່າລອ້ງຄັ້ງທີສາມ. ກົດໝາຍວັນອາທິດ  
ທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ອອກເວລາທີ່ຕາແຫ່ງສັນຕະປາປາຈະຖືກຍົກອຳນາດຂຶ້ນອີກເພື່ອຢຽບຢາຍພຣະວິຫານ  
(ຂົ່ມເຫັງ).

313 ບົ່ງຊີເຖິງພຣະບັນຍັດສະບັບທຳອິດ ທີ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321. ຕໍ່ມາໃນປີ  
330 ຈັກກະພັດໄດ້ຖືກແບ່ງອອກທາງຄຳພະຍາກອນເປັນຝ່າຍຕາເວັນອອກແລະຝ່າຍຕາເວັນຕົກ  
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໝາຍເຖິງບົດສະຫຼຸບໂອເມກາຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ສອງແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງໂດຍສັນຕະປາປາເປັນເວລາ  
“ສິບສອງ” ເດືອນເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກ—ເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງແລະການຢຽບຢາຍ  
ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດອັນພາໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ແລະ ທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ຕັດຕາມພວກເຂົາໄປ ໂດຍກ່າວດ້ວຍສຽງດັງວ່າ  
ຖ້າຜູ້ໃດນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະ ຮູບຂອງມັນ ແລະ ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ທີ່ຫນ້າຜາກ  
ຫຼື ຫນ້າຂອງຕົນ, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ດຶມເຫຼັ້າແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຊົງຖືກເທລົງໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດປະປັນຢູ່ໃນຈອກແຫ່ງຄວາມກວ້າງໂກດຂອງພຣະອົງ;  
ແລະລາວຈະຖືກທໍລະມານດ້ວຍໄຟ ແລະກຳມະຖັນ ຕໍ່ໜ້າບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ  
ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະເມສານອ້ຍ;  
ແລະຄວັນແຫ່ງການທໍລະມານຂອງພວກເຂົາກໍລ່ອຍຂຶ້ນໄປຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ;  
ແລະພວກເຫຼົ່ານີ້ມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ  
ຈະບໍ່ມີການພັກຜ່ອນທັງກາງວັນ ແລະກາງຄືນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມອົດທົນຂອງພວກທຳມະສິດ:  
ຄືພວກທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ພຣະນິມິດ 14:9–12.

## ທົງພຽງ

ຄວາມໝາຍໃນພາສາລາຕິນຂອງ “Milan” ໝາຍເຖິງ ທຳມະກາງຂອງທົງພຽງ.  
ຢູ່ທຳມະກາງລະຫວ່າງຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກ, ໃນປີ 313 Constantine  
ຝ່າຍຕາເວັນຕົກໄດ້ສະແຫວງຫາພັນທະມິດກັບ Licinius ຝ່າຍຕາເວັນອອກ.  
ພຣະລາຊະກຳນົດນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະນຳຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກມາຮ່ວມກັນ,  
ແລະພຣະລາຊະກຳນົດນັ້ນກໍໄດ້ຖືກຮັບຮອງຢືນຢັນໂດຍການອະພິວາຫະຕາມສັນຍາ, ເມື່ອ Constantia  
ນັ້ງສາວຕ່າງມານດາຂອງ Constantine ໄດ້ອະພິວາຫະກັບ Licinius.  
ແຕ່ຕັ້ງແລ້ວການອະພິວາຫະຕາມສັນຍາຄົງທຳອິດໃນ Daniel ບົດ 11 ລະຫວ່າງ Seleucids ແຫ່ງຝ່າຍເໜືອ  
ແລະ Ptolemy ແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້, ການອະພິວາຫະນັ້ນຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວວ່າຈະລົ້ມເຫຼວ  
ເມື່ອສຸພາສິດເກົ່າແກ່ທີ່ກ່າວວ່າ “ຕາເວັນອອກກໍເປັນຕາເວັນອອກ, ແລະຕາເວັນຕົກກໍເປັນຕາເວັນຕົກ,  
ແລະທັງສອງຈະບໍ່ພົບກັນເລີຍ” ໄດ້ສຳເລັດຜົນ.

ປີ “330” ຖືກນຳສະເໜີໂດຍກົງໃນ ດານເຮໂນນ ບົດ 11 ຂໍ້ 24, 27 ແລະ 29. ສົງນີ້ນຳເອົາສົບເຈັດປີຈາກ 313  
ຈົນເຖິງ 330 ເຂົ້າມາຢູ່ໃນແນວຄຳພະຍາກອນຂອງ ດານເຮໂນນ ບົດ 11,  
ແລະດ້ວຍຄວາມຈຳເປັນທາງຄຳພະຍາກອນ  
ມັນຊີ້ບອກວ່າການແຕ່ງງານຕາມສັນຍາລະຫວ່າງຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກໃນປີ 313 ນັ້ນ  
ເປັນຄູ່ຂະໜານກັບການແຕ່ງງານຕາມສັນຍາຄົງທຳອິດໃນບົດດຽວກັນ.

“ຄຳພະຍາກອນໃນດານເຮໂນນບົດທີ 11 ເກືອບຈະບັນລຸການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງມັນແລ້ວ.  
ປະຫວັດສາດຫຼາຍສ່ວນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນນີ້ສຳເລັດ ຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ.” Manuscript  
Releases, ເລກທີ 13, 394.

ອັນຕີໂອຄັສ II ເທໂອສ ຜູ້ຊົງປົກຄອງຕັ້ງແຕ່ປີ 261–246 ກ່ອນ ຄ.ສ., ໄດ້ລະທັງພັນລະຍາຄົນທຳອິດຂອງຕົນ  
ລາໂອດີເຊ I ເພື່ອໄປອະພິວາຫະກັບ ເບເຣນຊີ ທີດາຂອງ ປະໂຕເລມັ II ພິລາເດລຟັສ ແຫ່ງເອຢິບ.

ການສົມລົດນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂໍ້ຕົກລົງສັນຕິພາບທີ່ເຮັດໃຫ້ສົງຄາມຊີໂຣຍຄົງທິສອງສົນສຸດລົງໃນປີ 252  
ກ່ອນ ຄ.ສ. ເມື່ອຕໍ່ມາ ຄອນສະຕັນຕິນ ໄດ້ພິຊິດ ລົຊິນີອັສ ໃນປີ 324, ການສົມລົດນັ້ນກໍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ  
ເຊັ່ນດຽວກັບການສົມລົດຂອງ ອັນຕີໂອຄັສ ແລະ ເບນີຊີ ເມື່ອ ລາໂອດີເຊ ພັນລະຍາຄົນທຳອິດ ໄດ້ວາງພຶດ  
ອັນຕີໂອຄັສ ໃນປີ 246 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ການສົມລົດທີ່ເຄີຍເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສິ້ນສຸດຂອງສົງຄາມຊີໂຣຍຄົງທິສອງ ແລະການຄາດຕະກຳ  
ອັນຕີໂອຄັສ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນ ເບເຣນຊີ, ບຸດຂອງນາງ ແລະຄະນະຊາວເອຢິບຜູ້ຕິດຕາມນາງ  
ໄດ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງຄາມຊີໂຣຍຄົງທິສາມ. ການສົມລົດຕາມສັນຍາໃນປີ 313  
ໄດ້ສິ້ນສຸດໄລຍະແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງ ຊົງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງສະມຣິະ  
ແລະເລີ່ມຕົ້ນໄລຍະແຫ່ງການປະນີປະນອມ ຊົງຖືກເປັນພາບແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງເຟຣິກາໂມສ.

ການອະພິວາຫະສົມຮົດໃນຕອນຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດເຊລຊິດ  
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການອະພິວາຫະສົມຮົດເພື່ອສັນຍາໄມຕຣີໃນຕອນທ້າຍຂອງອານາຈັກເຊລຊິດ ເມື່ອ

Antiochus the Great ໄດ້ປະທານພຣະທັດຊະນີຂອງຕົນ Cleopatra I ໃຫ້ແກ່ Ptolemy V Epiphanes. ການອະພິເສກສົມຣົດນັ້ນໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ Raphia ໃນປີ 193 BC, ແຕ່ພັນທະມົນຕີນັ້ນກໍໄດ້ສູ້ສຸດລົງໃນໄມ້ຊ້າ ດັ່ງທີ່ການອະພິເສກສົມຣົດເພື່ອສັນຍາໄມຕຣີຄັ້ງທຳອິດລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງເໜືອແລະກະສັດແຫ່ງໃຕ້ໄດ້ເປັນມາ. ການອະພິເສກສົມຣົດເພື່ອສັນຍາໄມຕຣີແບບ alpha ແລະ omega ຂອງອານາຈັກເຊລຊີດ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການອະພິເສກສົມຣົດເພື່ອສັນຍາໄມຕຣີທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ຕໍ່ມາໃນປະຫວັດການພະຍາກອນຂອງ Daniel ບົດ 11 ເມື່ອ Octavian ໄດ້ຍົກກອງສາວຂອງຕົນ Octavia Minor ໃຫ້ແກ່ Mark Antony ໃນປີ 40 BC.

Mark Antony ແລະ Octavian

ກຳລັງຢູ່ໃນການຊ່ວງຊີ້ອຳນາດເໜືອເຂດຕາເວັນອອກແລະເຂດຕາເວັນຕົກຂອງ Rome ຊຶ່ງໄດ້ປະທຸຂຶ້ນໃນປີ 44 BC ດ້ວຍການລອບສັງຫານ Julius Caesar. ສົນທິສັນຍາທີ່ Brundisium

ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນການອະພິເສກສົມຣົດໃນປີ 40 BC, ແລະແບດປີຕໍ່ມາໃນປີ 32 BC Mark Antony ໄດ້ຍຳຮ້າງ Octavia ຢ່າງເປັນທາງການ ແລະໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຍຸດທະການທີ່ Actium ໃນປີ 31 BC ບ່ອນທີ່ທັງ Mark Antony ແລະ Cleopatra, (Cleopatra ອົງສຸດທ້າຍຢ່າງແທ້ຈິງ) ໄດ້ມາເຖິງຈຸດອອກສານ.

ສັນຍາແຕ່ງງານແຫ່ງໂອເມກາຂອງອານາຈັກເຊລຊີດ ໄດ້ນຳເຂົ້າຄວາມໂອພາຕາອົງທຳອິດ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມໂອພາຕາອົງສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງສາຍສົບເຊື້ອສາຍຂອງນາງໄດ້ກັບເປັນສາຍເຊື້ອມໄປສູ່ສັນຍາແຕ່ງງານແຫ່ງອັນພາຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງອານາຈັກໂຮມັນໃນປີ 40 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ສັນຍາແຕ່ງງານທັງສາມນັ້ນເປັນແບບຢ່າງຂອງສັນຍາແຕ່ງງານໃນພຣະລິຂິດແຫ່ງມຸລານ.

ພຣະລິຂິດແຫ່ງມຸລານໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການປົດລ້ອມຕາມຄຳພະຍາກອນ,

ມັນເປັນຕົວແທນຂອງໝາຍສຳຄັນຕາມຄຳພະຍາກອນ,

ມັນໝາຍເຖິງການຜ່ານປ່ຽນຈາກຄຣິສຕະຈັກອັນຊອບທຳໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກອັນອະທຳ,

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັບປົດສະໜາຂອງອົງທິດິເບດທິດິເບດຂອງທັງເຈັດ.

ມັນໝາຍເຖິງສັນຍາແຕ່ງງານທີ່ຍຸດສົງຄາມລົງ ຈົນກະທັ້ງການຢຳຮ້າງຂອງສັນຍາແຕ່ງງານນັ້ນ

ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງຄາມ. ໃນການແຕ່ງງານທັງສອງຂອງໂຮມັນ,

ການຢຳຮ້າງເປັນສາເຫດໃຫ້ອານາຈັກຮວມເປັນອັນໜຶ່ງ. 313 ຍັງໝາຍເຖິງການປະຊຸມຄ້າຍທີ່ Exeter

ບ່ອນທີ່ການປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະນຳໄປສູ່ປະຕູທີ່ປິດລົງຂອງວັນທີ 22

ຕຸລາ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ພິຈາລະນາຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.